

РЕШЕНИЕ

№ 5737

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9421** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Д. Р. Г. срещу отказ на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място], да се произнесе по заявление с вх.№ 01-400262-22.07.2024г.
Жалбоподателят поддържа, че като собственик на ПИ с идентификатор 68134.1609.835, подал заявление за издаване на удостоверение за приемане/неприемане на проект за изменение на КККР, изразяващо се разделяне на собствения му имот с цел образуване на два отделни имота – единият съответстващ на действащия РП и вторият – отреден за улица. Проектът е приет, за което свидетелства издаденото удостоверение за приемане на проект № 25-192178-22.07.2024г. След издаване на удостоверението е подадено процесното заявление с вх.№ 01-400262-22.07.2024г., с което се заявява нанасяне на изменение на КККР, на основание чл.53а, т.2 ЗКИР. Поддържа, че изменение на КККР на това основание – разделяне на собствен на заявителя имот, по изричната разпоредба на закона се извършва без издаване на заповед. Поддържа, че в случая не се иска промяна на външни граници, няма данни за непълноти или грешки и не се засягат права на трети лица, поради което незаконосъобразно административният орган отказва да нанесе поисканото изменение. Поддържа, че на 10.08.2024г. в КАИС е отразено, че изпълнението по заявлението е отказано от служител. В тази връзка прави искане да бъде отменен мълчаливият отказ на сезирания орган да се произнесе по заявлението и

евентуално последвалят изричен такъв.

Ответникът – началник Служба по геодезия, картография и кадастър (СГКК) С., оспорва жалбата. Поддържа, че във връзка с жалбата е издадено изрично Уведомление изх.№ 24-27760/12.09.2024г., в което са дадени указания на заявителя какви документи следва да подаде за да бъде изпълнено заявлението. В тази връзка поддържа, че не е налице годин за обжалване акт и жалбата е недопустима. Евентуално заявява възражения и за неоснователност на жалбата. Поддържа, че правното основание на подаденото заявление е разпоредбата на чл.52, ал.1, т.2 от ЗКИР, а не както сочи жалбоподателят (чл.53а, т.2 ЗКИР), с оглед на което и до представяне на посочените в Уведомление изх.№ 24-27760/12.09.2024г. документи, преписката не може да бъде процедирана.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

От приетия като писмено доказателство по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 103 от 14.07.2022г. на нотариус С. М., се установява, а и не е спорно, че жалбоподателят Д. Р. Г. е собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.1609.835 с площ от 854 кв.м., който поземлен имот представлява основа за УПИ IV-835, кв.143А, съгласно действащия регулационен план на м. „Студентски град“, [населено място], одобрен с Решение № 468 по Протокол № 70/22.07.2010г. на СОС, с площ на УПИ от 297 кв.м. и друга част от 557 кв.м., отредена за улица.

Със заявление вх.№ 01-384177-13.07.2024г. е поискано издаване на удостоверение за приемане/неприемане на проект за изменение на КККР. Към заявлението е приложена обяснителна записка, съгласно която се процедира отразяване на действащия регулационен план за ПИ 68134.1609.835 по кадастралната карта и образуване на нов имот, отреден за улица. Посоченото правно основание е „чл.53а, ал.2, ал.5а от Закона за кадастъра и имотния регистър“ и чл.55, ал.1 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР. Разяснено е, че проектът е изготвен по задание на възложителите с цел отразяване на действащия регулационен план за имота, съгласно който част от него съставлява УПИ IV-835, кв.143А, а останалата част попада в улична регулация. Към заявлението са приложени документи, в това число комбинирана скица, изходни данни, протокол за трасиране, скица-проект, скица на новообразувани имоти, измервания. Въз основа на заявлението и приложените документи, е издадено удостоверение за приемане на проекта за изменение на КККР № 25-192178-22.07.2024г., като в удостоверението е посочено, че изменението в КККР ще бъде извършено след представяне на документ по чл.52, ал.2 от ЗКИР – документ за собственост.

Със заявление вх.№ 01-400262-22.07.2024г. до СГКК – [населено място], е заявено нанасяне на изменението в КККР. Към административната преписка е приложена разпечатка от КАИС – Портал, от която е видно, че заявлението е със статус: „Отказано изпълнение“ и е приключило на 29.07.2024г. Приложен е и протокол за проведен телефонен разговор на 29.07.2024г., с който длъжностно лице – началник сектор Ю., СГКК С. е уведомила заявителя Д. Г. „за заявяване на скица-проект за продължаване на процедурата по изменение на КККР по чл.52 ЗКИР.

Приложено е и Уведомление с изх.№ 24-27760-12.09.2024г. адресирано до заявителя Д. Г., с което „за началника на СГКК –С. по силата на Заповед №

18-9438-09.09.2024г.“, заявителят е уведомен на основание чл.19, ал.1 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016г. за предоставяне на услуги от КККР, че не са изпълнени изискванията на чл.52, ал.2 от ЗКИР, тъй като за продължаване на процедурата по изменение на КККР е необходимо да се заяви скица-проект на основание чл.52, ал.1 ЗКИР. Посочено е, че до представяне на данни от вписан акт по чл.86, ла.1 ЗКИР, заявление вх.№ 01-400262-22.07.2024г. за нанасяне на настъпили промени в КККР остава без движение. Няма данни по делото, уведомлението да е съобщено на жалбоподателя.

Други доказателства по делото не са ангажирани.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства, в това число и цитираното по-горе уведомление с изх.№ 24-27760/12.09.2024г. намира, че е налице отказ да се извърши поисканото със заявление вх.№ 01-400262-22.07.2024г. изменение в КККР. Този извод се мотивира от факта, че в онлайн портала на АГКК преписката е била отбелязана със статус „отказ“, а впоследствие и с уведомление изх.№ 24-27760/12.09.2024г. е изразена изричната воля на сезирания орган, че поисканото със заявлението на жалбоподателя изменение на КККР по реда на чл.53а, т.2 ЗКИР, не може да бъде извършено. Това уведомление не може да се приеме като акт по чл.19, ал.2 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016г. за предоставяне на услуги от КККР, защото нито има такова съдържание, нито отговаря на изискванията за такъв акт. Съгласно цитираната норма, при наличие на недостатъци в заявлението и в приложените към него документи, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в 14-дневен срок, както и за последиците от неотстраняването им, а ако в този срок недостатъците не бъдат отстранени, преписката се прекратява и архивира – ал.5 от същата разпоредба. В тази връзка за да се приеме, че по преписката образувана по заявлението на жалбоподателя, не е постановен отказ и е още висяща, следва уведомлението с изх.№ 24-27760/12.09.2024г. да има съдържанието на чл.19, ал.2 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016г., а именно: да съдържа конкретни указания за отстраняване на недостатъци в заявлението или приложените документи; предоставен 14-дневен срок за отстраняването им и указание за последиците от неотстраняването им в указания срок – че преписката ще бъде прекратена и архивирана на основание чл.19, ал.5 от Наредбата. В конкретния случай обаче „уведомлението“ не съдържа указания до заявителя за отстраняване на недостатъци, не е даден срок, като и липсват указания за последиците при неизпълнение в срок на указанията. В тази връзка видно е, че органът не е извършил действия по реда на чл.19, ал.2 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016г., а ясно е изразил волята си, че изменението на КККР по поискания със заявлението ред по чл.53а, т.2 ЗКИР, не може да бъде извършено. По тези съображения съдът намира, че по заявлението на Д. Р. Г. за изменение на КККР е постановен отказ, който засяга неговата правна сфера и подлежи на обжалване по съдебен ред. Жалбата е допустима и редовна, а разгледана по същество е основателна. Административният орган е сезиран с приложеното по делото заявление вх.№ 01-400262-22.07.2024г. за извършване на изменение в КККР по отношение на имот с идентификатор 68134.1609.835, състоящото се в неговото разделяне на два отделни имота. Към заявлението са приложени документ за собственост, от който е видно, че заявителят е единствен собственик на имота; обяснителна записка към проекта, комбинирана скица и скица-проект, от които се установява, че исканото изменение е с

цел разделянето на имота на две части, с вътрешна разделителна линия, които да получат отделни идентификатори: 68134.1609.835, с проектна площ 297 кв. м. и 68134.1609.1, с проектна площ 558 кв. м., без да се изменят външните граници на позмления имот, с цел обособяване на имота в границите на УПИ IV-835, кв.143А, съгласно действащия регулационен план на м. „Студентски град“, [населено място], одобрен с Решение № 468 по Протокол № 70/22.07.2010г. на СОС.

Вместо да разгледа преписката по реда на чл.60, ал.1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, вр. чл.53а, т.2 от ЗКИР, административният орган с цитираното уведомление изх.№ 24-27760-12.09.2024г. е приел, че изменение не може да бъде допуснато, тъй като на основание чл.52, ал.2 ЗКИР следва да се представят данни за вписан акт по чл.86, ал.1 ЗКИР.

Измененията в КККР са уредени като текуща дейност на АГКК по поддържането на КККР в актуално състояние - чл. 51, ал. 1 ЗКИР, като във всички случаи по т. 1 от разпоредбата, СГКК отразява - с действие, промените в основните кадастрални данни, въз основа на представените от заинтересуваното лице документи, удостоверяващи юридически факти, настъпили след влизането в сила на КККР, като в тези случаи не се издава заповед, а съобщаване се изисква само в определени случаи - когато се записват данни и за други лица, с противопоставими права. Изрично в случая е поискано разделяне на собствен имот - обособяване на реално определена част от него. Действително, в обяснителната записка е допусната техническа грешка, като по отношение на правното основание на исканото изменение, вместо правилното чл.53а, т.2 от ЗКИР е посочено грешното „чл.53а, ал.2“, но този пропуск не внася никакво съмнение във волята на заявителя, с оглед изрично описаните обстоятелства- че се иска разделяне на собствен имот и липсата, както на алинея 2 на чл.53а, така и на изобщо твърдения, че е налице някое от основанията по чл.52 от ЗКИР.

В тази връзка, при така подадено заявление и приложените с него документи, сезираният орган за да постанови акта си следваше да съобрази разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г., че в случаите на чл. 53а, т. 2 ЗКИР, /каквото е заявеното/, измененията на КККР се извършват, ако собствеността върху недвижимите имоти, предмет на изменението, принадлежи на едно и също лице или лица.

Както е прието и в цитираната от жалбоподателя съдебна практика - Решение № 1475 от 16.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10016/2021 г., II о., от данните в КККР не произтичат промени във вещноправния статут на имотите и съответно нанасянето на два имота с отделни идентификатора в КККР, не води до възникване или погасяване на вещни права, обратно – евентуални промени в правото на собственост, предприети действия по прилагане на регулация и пр., биха били основание за изменение на КККР. Такива в случая не са заявени, затова административният орган е следвало да разгледа заявлението по облекчената административна процедура по чл. 53а, т. 2 ЗКИР. Отказът му, мотивиран с приложението на чл.52, ал.2 ЗКИР, е необоснован и незаконосъобразен, тъй като от една страна изобщо не е конкретизирал коя от 7-те хипотези на ал. 1 е приложимата, а и по преписката не са налице обстоятелства за квалифициране на искането за изменение на КККР по реда на чл.52, ал.1 ЗКИР.

По тези съображения, незаконосъобразният отказ на началника на СГКК – [населено място], следва да бъде отменен по жалбата на Д. Р. Г., като преписката се изпрати на административния орган с указания за разглеждането ѝ при основанието на чл.60, ал.1

от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г., вр. чл. 53а, т. 2 ЗКИР – за разделяне на собствения на заявителя ПИ с идентификатор 68134.1609.835 и нанасяне на промените в КККР. На основание чл.174 АПК, следва да се определи срок от 14 дни, съгласно чл.40 от Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от кадастралната карта и кадастралните регистри, за изпълнение на заявената услуга по реда на чл.53а, т.2 ЗКИР.

По отговорността на страните за разноси:

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК, жалбоподателят има право на направените по делото разноси в размер на 1210 лева, от които – 10 лв. – държавна такса и 1200 лв. – платен адвокатски хонорар.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Р. Г., отказ на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място], да се произнесе по заявление с вх.№ 01-400262-22.07.2024г.

ИЗПРАЩА административната преписка на началника на СГКК – [населено място], за разглеждане на заявление с вх.№ 01-400262-22.07.2024г. по реда на чл.60, ал.1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г., вр. чл. 53а, т. 2 ЗКИР, в срок от 14 дни, от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър, да заплати на Д. Р. Г. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 1210 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: